

شاید بتوان از حسن نیرزاده‌نوری به عنوان قدیمی‌ترین شخصیتی یاد کرد که به عنوان معلم مقابل دوربین قرار گرفت. برای همین هم لقب استاد برای او ماند. در این برنامه که در دهه ۶۰ ساخته و پخش شد خود او کارگردان کار بوده است

مروری بر معروف‌ترین م

چوب معلم

کم نیستند سریال‌هایی که طی دهه‌های اخیر نقش معلم در آنها نقش پررنگی بوده. معلم و ناظم‌هایی که هر کدام به نوبه خود تلاش کردند تا نماینده قشری از معلمان جامعه باشند. از معلم‌های دلسوز و مهربان تا معلم‌های سختگیر و حتی بداخلاقی که ترکیه چوب آلبالو و خط‌کش از دست‌شان نمی‌افتاد.

بسیاری از این سریال‌ها خاطرات زیادی را از گذشته تا به امروز به وجود آورده‌اند. از ناظم «بچه‌های مدرسه همت» و «دبیرستان خضرا» تا معلم «مدرسه مادر بزرگ‌ها» و «قصه‌های مجید».

در این گزارش سعی کرده‌ایم مرور کوتاهی داشته باشیم بر سریال‌ها و بازیگرانی که در دوره‌ای در آن سریال نقش معلم

آزاده باقری
روزنامه‌نگار

حسنی

خانم شیردست

حسنی را بچه‌های دهه ۶۰ به خوبی به یاد دارند. مجموعه‌ای تلویزیونی که سال ۷۳ در ساعات پخش برنامه کودک به نمایش درمی‌آمد. شخصیتی با صدای نازک و تا حدودی لوس به نام حسنی که کلاس اول بود و با شعر «حسنی یواش یواش میاد / بازم صدای پاش میاد / غصه میره از تو چشاش / خنده روی لباش میاد» ... قصه‌اش شروع می‌شد. در این مجموعه خانم شیردست معلم کلاس اول حسنی است. شخصیتی که هرگز دیده نشد؛ اما همه مخاطبان برنامه حسنی با او خاطره دارند. شاید بتوان خانم شیردست را جزو معلم‌های دوست داشتنی دانست که هرگز چهره‌اش را کسی ندید با این حال نامش که به گوش می‌رسد همه را با خود به سال‌های دور می‌برد. به همان زمان‌هایی که حسنی خودش را به عنوان دانش‌آموز کلاس اول مدرسه پسرانه معرفی می‌کرد. مهرداد نظری کسی است که در آن سال‌ها در نقش حسنی ظاهر می‌شد و با وجود آن که در آن زمان شخصیت دوست داشتنی را از خود به نمایش می‌گذاشت؛ اما بعد از پایان این مجموعه نتوانست آنطور که باید به عنوان بازیگر حداقل در حوزه کودک و نوجوان خودی نشان دهد. هر چند گلایه‌هایش نیز در این زمینه زیاد است که چرا در میان خاله‌ها و عموها او نمی‌تواند جایی داشته باشد؛ اما با این وجود او توانست در همین نقش کوتاه همچنان در خاطره‌ها ماندگار و جذاب باقی بماند.

باز مدرسه‌ام دیر شد

عنایت شفیعی

سریال کوتاه ۱۳ قسمتی «باز مدرسه‌ام دیر شد» را کمتر کسی است که به خاطر نداشته باشد. اکبر عبدی، تپل ۲۳ ساله‌ای که در این سریال، نقش محسن، دانش‌آموزی را بازی می‌کرد و همیشه بر اثر اتفاقاتی که برایش رخ می‌داد باعث می‌شد تا دیر به مدرسه برسد. این اثر نیز سال ۶۲ به کارگردانی حسین افصحنی ساخته شد و با وجود آن که محسن هیچ‌وقت تا

پایان این مجموعه به مدرسه نرسید؛ اما در دل خود نکات آموزشی داشت؛ به علاوه شخصیتی که در آن در نه به عنوان معلم بلکه به عنوان مرشد شناخته می‌شد. کسی که با معرکه‌گیری‌های‌اش به سبک قدیم سعی می‌کرد تا آموزش‌های لازم را با گوشزدکردن به بچه مرشد که مجید رزاز این نقش را بازی می‌کرد منتقل کند. در آن دوران و حتی بعد از آن که بارها و بارها از تلویزیون این مجموعه پخش شد از سوی مردم مورد استقبال خوبی قرار گرفت و توانست شخصیت محسن و اتفاقاتی که در میانه راه برای او می‌افتد را به دل مردم بنشاند. عنایت شفیعی پس از بازی در این سریال در فیلم و سریال‌های بسیار دیگری نیز در نقش‌های مکمل حضور داشت که بازی در مجموعه «باز مدرسه‌ام دیر شد» جزو نخستین نقش‌آفرینی‌های اوست و برای همین هم بسیاری هنوز او را به این نقش می‌شناسند و به یاد می‌آورند.

«ق مثل قلقلک»

حسین محب‌اهری

شاید کسی نام این مجموعه تلویزیونی را به خاطر نیاورد؛ اما مبصر چهار ساله کلاس و شعر «آقا اجازه هولم نکن دست و پاهامو گم نکن» را از یاد نبرده‌اند. برنامه کوتاهی که در آن زنده‌یاد حسین محب‌اهری به عنوان معلم نقش‌آفرینی می‌کرد و از درس ریاضی به عنوان «درس شیرین ریاضی» یاد می‌کرد.

این برنامه که سال ۶۸ ساخته و پخش شد مخاطبان بسیاری زیادی داشت و بسیاری با محمد کدخدایی که در نقش مبصر چهارساله کلاس نقش‌آفرینی می‌کرد خاطرات به یادماندنی دارند. کسی که چهار سال در یک کلاس درج‌زده بود و برای همین از دیگر همکلاسی‌هایش بزرگ‌تر بود. همین موضوع جذابیت نقش او را بیشتر کرده بود و سال بعد که این مجموعه بار دیگر ساخته شد او مبصر پنج ساله کلاس بود!

اما معلم دوست‌داشتنی این سریال یعنی شادروان حسین محب‌اهری با آن ریش و سبیل خاصی که داشت به عنوان بازیگری مطرح، سال‌های سال مشغول فعالیت بود، تا این که در چند سال پایان زندگی‌اش با وجود تلاش‌های بسیاری که در زمینه مبارزه با سرطان انجام داد و حتی در دوره‌ای بر آن پیروز شد، نتوانست بیماری را مغلوب کند و بر اثر همین عارضه دارفانی را وداع گفت؛ اما خاطرات آن دوران هنوز برای بچه‌های دیروز زنده مانده است.

دبیرستان خضرا

آریتا حاجیان

سریال «دبیرستان خضرا» ۱۳ قسمت بیشتر نبود با این حال در زمان پخش توانست مخاطبان خوبی را به سمت خود جلب کند. اکبر خواجوی سال ۷۴ بعد از موفقیتی که در ساخت سریال پدرسالار داشت این بار نگاه تازه‌ای در سریالش رو کرد و سعی داشت به آن به شکل قابل توجهی بپردازد. قصه این سریال درباره دبیرستان دخترانه‌ای بود که به دغدغه و مشکلات دانش‌آموزان آن می‌پرداخت.

آریتا حاجیان در این سریال نقش معلمی را داشت که سعی می‌کرد به مشکلات دانش‌آموزان رسیدگی کند. خانم شکبیه در این سریال که معلم معارف بود اتفاقاً قصه و روایت نیز حول محور او می‌گشت. او به خوبی توانسته بود در نقش یک معلم دلسوز ورود کند و نشان دهد چطور می‌توان با دانش‌آموزانی در این سن که سن حساس بلوغ و رشد آنها و ورود به زندگی تازه، ورود به دانشگاه و... است درست رفتار کرد.

آریتا حاجیان جزو بازیگران مطرح سینما و تلویزیون است که طی فعالیت‌های خود توانست نقش‌های ماندگاری از خود به یادگار بگذارد. آخرین بازی که از او دیده‌ایم در سریال شبکه خانگی «سال‌های دور از خانه» است که در سال ۹۷ پخش شد. همچنین در سریال «نچلا» نیز که قرار است در ایام اربعین از شبکه سه روی آنتن برود حضور دارد.

بروبچه‌های پشت پنجره

حسن نیرزاده‌نوری

شاید بتوان از زنده‌یاد حسن نیرزاده‌نوری به عنوان قدیمی‌ترین شخصیتی یاد کرد که به عنوان معلم مقابل دوربین قرار گرفت. برای همین هم لقب استاد برای او ماند. در این برنامه که در دهه ۶۰ ساخته و پخش شد خود او کارگردان کار بوده و تلاشش بر این بود تا سبک تازه‌ای از آموزش را به صدا و سیما و البته آموزش و پرورش کشور معرفی کند؛ این که می‌شود با عطفوت، نرمش، مهربانی، شعرخوانی و... درس و مشق یاد داد بدون آن که زور و ضربی بالای سر دانش‌آموز باشد.

نیرزاده‌نوری در این برنامه سعی می‌کرد با پوشش‌های ساده روستایی، لحنی مهربان و در بعضی موارد شعرگونه آموزش‌های لازم را به دانش‌آموزان منتقل کند. او با دو تکه چوبی که در دست داشت به خواندن هایش ریتم می‌داد و تلاش می‌کرد نشان دهد با همین روش‌های ساده هم می‌توان کودکان و نوجوانان را پای درس و حساب و کتاب نشان داد.

در زمان پخش این مجموعه استقبال خوبی از آن شد و همین موضوع موجب می‌شد تا انگیزه برای ساخت چنین برنامه‌هایی بیشتر شود. متأسفانه استاد حسن نیرزاده‌نوری سال ۶۴ در ۵۷ سالگی از دنیا رفت؛ اما از خود یادگاری برجای گذاشت که شاید کودکان دیروز هنوز آن را به خاطر داشته باشند.